

Okužbe z virusom herpes simpleks tip 1 (VHS tip 1) in še pogosteje tip 2 (VHS tip 2) povzročajo nastanek drobnih mehurčkov na spolovilu ali bližnji okolici, ki se kasneje lahko tudi zagnojijo. Ko se oseba okuži se ji mehurčki pojavijo ob različnih sprožilnih dejanih kot so padec odpornosti, psihični stresi, menstruacija ugotavljamo ga klinično in z dokazom protiteles v krvi bolnika. Zdravljenje je le delno uspešno. Nastanek raka na rodilih povezujejo z virusom herpes simpleks tip 2.

VHS tip 2 in tip 1 sta najpogostejša povzročitelja razjed na spolovilu v razvitih deželah, pa tudi v nerazvitem svetu. Med spoloma ni razlik, pogosteje pa zbolevalo prebivalci revnejših slojev.

Inkubacija

3-9 dni; večina okužb je neopaznih.

Prenos

Najpogostejši način prenosa je nezaščiten spolni stik z okuženo osebo.

Klinični potek bolezni

Na koži ali sluznici penisa, mošnje, srama, materničnega vratu ali področja ob zadnjiku se po prehodnem zbadanju pojavijo na pordeli podlagi skupine drobnih mehurčkov, napolnjenih z prozorno tekočino. Mehurčki postanejo motni, se predrejo, nastane erozija, ki jo prekrije krasta.

Prenos

Najpogostejši način prenosa je nezaščiten spolni stik z okuženo osebo.

Primarni genitalni herpes (prvi pojav) spremljajo značilne herpetične spremembe na koži ali sluznici. Spremlja jih bolečina, splošna prizadetost, povišana telesna temperatura, regionalne bezgavke so povečane. Ozdravljenje sledi šele po 3 tednih. Recidivni genitalni herpes

(poznejše pojavljanje, sekundarno) nastopa lahko večkrat letno. Klinična slika je blažja, spremembe so manj intenzivne, ponavadi ni splošne prizadetosti.

Zdravljenje

Zdravimo s protivirusnimi zdravili (aciklovir, valaciklovir). Zdravljenje je le delno uspešno. VHS ostaja v telesu dosmrtno.